

Bs D ng Chí L c - Nguy n Th L Hoa - KHTH

Nhân đ p ngày 8/3 năm nay, ng i vi t xin g i nh ng i chúc t t đ p nh t đ n m t n a yêu th ng trên Hành tinh này – H có th là nh ng ng i m , nh ng ng i v , nh ng thi u n hay nh ng bé gái đang còn r t ngây th khi nói v gi i tính. H có th là nh ng làm n i công s , là nh ng h c gi ho c nh ng ng i đ u t , hay nh ng ng i đang c m c i, v t l n m u sinh trên cánh đ ng khô h n H cũng có th là nh ng ng i ph n giàu sang, đ y quy n uy hay nh ng ng i nghèo khó, đang ch u nhi u đau kh , đang lam lũ xa h ng và b đ i x r t b t công,. c u mong h có đ c s c kh e, đ c h nh phúc, may m n và đ c yêu th ng che ch , không ch nh ng ngày này mà còn t t c nh ng ngày còn i.



1. Nhỏ và ngọai m

Vào ngày 8/3, bạn sẽ nghĩ về ai học đầu tiên về nữ quyền? Chắc các chị em cũng hết sức ngạc nhiên khi các quý anh trả lời: "đó là ngọai m". Và đúng như vậy, ngọai m đã sinh ra ta và nuôi nấng ta lớn lên, mà cho đến nay vẫn có thể thành công hay thất bại, thì ngọai m vẫn chính là hiện thân của "thánh mẫu" che chở và nuôi dưỡng tâm hồn ta từ khi ta còn là bào thai đến khi ta nhả mồm thì xa xôi đến vậy. Chắc hẳn các bạn cũng đồng ý với tôi rằng, khi con ngọai m rơi vào trạng thái thất vọng cùng cực đau đớn, hoặc lúc lâm chung, bao giờ cũng đến hồi tận cùng thì lên hai tiếng: "mẹ ơi"

Và những cô gái hay những ngọai m kia, ai cũng đều có một ngọai m để yêu thương, kính trọng, và sau này họ cũng lại là những ngọai m.

Có câu: "bên tình - bên hiếu, bên nào nặng hơn", thế ra, không bên nào nặng hơn bên nào cả, 2 phẩm trù này không nên đặt lên bàn cân hay so sánh với nhau, bởi vì, tình cảm là thiêng liêng, vô ngã, không thể cân đo đong đếm được, ví như: "nào ai lấy thước mà đo lòng người".

2. Lịch sử và đấu tranh

Đến có đến ngày 8/3 hàng năm, phụ nữ trên thế giới đã trải qua một quá trình tranh đấu lâu dài, bắt đầu từ thời Hy Lạp cổ đại, ngọai m phụ nữ đã đấu tranh buộc nam giới chấp nhận chia sẻ trách nhiệm đó cho thấy rằng, phụ nữ vẫn là những ngọai m hiện đại, yêu hòa bình, ghét bạo lực và là nhân nhân trù c tiếp, chịu hậu quả nặng nề nhất của đói nghèo, lạc hậu và chia rẽ. Còn nam giới: một bộ phận không nhỏ là những ngọai m hung hăng, tàn nhẫn và hiếu chiến (tất nhiên là không bao gồm những con ngọai m chiến đấu chống lại quân xâm lược, bạo lực quê hương hay lãnh thổ của mình).

Những một thời gian dài sau đó, quyền lợi của ngọai m phụ nữ trên thế giới vẫn bị giới hạn trong khuôn khổ của xã hội phong kiến, và những cuộc đấu tranh quy mô nhỏ đã xảy ra ... Những năm 1857 trở về sau mới bắt đầu xuất hiện những cuộc đấu tranh tập thể hàng loạt của ngọai m, họ đấu tranh đòi quyền bình đẳng giới, đòi cải thiện môi trường lao động, đòi tăng lương giới làm .v.v... đến đó cho thấy đã đến lúc "tức nước vỡ bờ" và phần lớn các

cuộc đấu tranh tiêu biểu đã diễn ra vào ngày 8/3.

Mãi đến năm 1977, Liên Hiệp Quốc mới chính thức hóa ngày 8/3 là ngày Liên Hiệp Quốc vì Nữ quyền và Hòa bình thế giới, đánh dấu hơn một thế kỷ đấu tranh bền bỉ, kiên cường và lòng căm phẫn hàng triệu phụ nữ trên thế giới.

Như vậy, sau gần 40 năm từ khi con người "sức nhẽ" đến quyền lợi của những người phụ nữ, từ đó nhận thức của xã hội đã có nhiều chuyển biến tích cực, và hình ảnh người phụ nữ được nhìn nhận như là hiện thân của hòa bình, tự do và bình đẳng,

Tuy nhiên, 40 năm đi với đến người thì khá dài, nhưng đi với lịch sử nhân loại thì chỉ như một buổi chiều, do đó nhận thức đúng đắn của xã hội về vai trò của người phụ nữ vẫn chưa được củng cố cũng là điều đáng buồn.

Như vậy, để xóa bỏ hoàn toàn mọi định kiến sai lầm về người phụ nữ, chúng ta có lẽ phải kiên nhẫn một thời gian dài, có thể là ... rất dài, và cuộc đấu tranh của những người phụ nữ vẫn đang phải tiếp tục.

3. Về nhân chứng bình đẳng

Giống như nam giới, người phụ nữ đang sống trong 2 môi trường: gia đình và xã hội. Về xã hội thì có thể xem như tạm ổn, bởi vì họ luôn được đề cao trong các hoạt động mang tính công nghiệp, bởi có nhiều tổ chức hình thành để báo vệ cho họ, ví dụ như có "Hội phụ nữ", "ban nữ công", hay hình thức "cố cố nữ" vào các ban lãnh đạo, các tổ chức xã hội khác .v.v... càng ngày, các rào cản về xã hội dần được gỡ bỏ để người phụ nữ có nhiều cơ hội tiếp cận với các dịch vụ công, việc làm và tham gia công tác chính trị.

Tuy nhiên, đó chỉ là vẻ hào nhoáng ngoài xã hội, còn đằng sau đó, khi về với gia đình phần lớn họ phải đi đến với những vướng mắc trong chính tổ ấm của mình, đó là bài học không công bằng, điều này có thể thấy rõ nhất từ lúc còn trẻ bé khi người lớn mong muốn sinh ra một "thần đồng" để nối dõi, đến khi trở thành người vợ họ luôn phải nhường nhịn con, kể cả những người trong dòng họ của chồng. Họ bắt hành họ từ thời xác định tình thân mà vẫn cứ ngỡ rằng chồng mình,

không là oán thán bởi cái quan điểm: "xấu chàng, hổ ai", vì thế nên họ hay an phận thủ thường của một "nữ nhi thường tình" để luồn quẩn trong cái "tam tòng - tứ đức" của xã hội phong kiến.

Như vậy, để có một quy chuẩn mới cách thức sống thì phải nhìn nhận và có 2 phạm vi đi kèm: gia đình và xã hội.

Xã hội thường tôn trọng cái riêng tư trong gia đình, hoặc tự giới hạn quy định, tự thỏa thuận, cho nên thường chỉ đóng vai trò mà không can thiệp hay hòa giải, cùng lắm thì chỉ "phớt lờ" mà thôi.

Pháp luật cần minh tay hơn về điều này.

4. Nguyên nhân và giới pháp

Ngay từ viết luôn đặt câu hỏi, bên cạnh cái quan điểm "trọng nam khinh nữ" vẫn còn ăn sâu vào nhận thức của nhiều người, thì còn nguyên nhân gì nữa không? Và cách khắc phục ra sao? Để ít ra cũng giúp các chị em cảm thấy "đơn giản" hơn trong cuộc sống,

Có lẽ đầu tiên là sự "lép vế" về thế chế, không phải ngẫu nhiên mà họ được gọi là "phái yếu". Hơn nữa giúp họ thiêu sự dũng cảm khi tranh đấu "tay đôi" với những bất bình đẳng trong gia đình. Những bất làm sao, bởi vì từ sinh ra là như thế. Tuy nhiên, để khắc phục điều này họ cần phải tiếp thêm sức mạnh bằng các chính sách bảo vệ quyền và sự nghiêm khắc của luật pháp.

Thứ hai: sự eo hẹp về vật chất khiến con người phải hai giới đấu tranh nên căng thẳng, thiêu kiêu mạn, đôi khi trở nên hung dữ, và lúc đó người phụ nữ thường nhận được cái tính "đơn giản" từ họ và những người còn lại.

Một khác, sự nghèo nàn chính nguyên nhân "tàn phá" nhan sắc của người phụ nữ, khiến họ trở nên "xấu xí" hơn, từ đó họ nhận là nhận lấy sự phũ phàng, bởi bởi của người chồng.

Đòi u này cho thấy cần thiết phải có một đ i s ng gia đình t n nghi, xã h i ph n vinh, văn minh và phát tri n.

Th ba: đó là cái t p t c l c h u c a con ng i khi mu n sinh con trai đ n i d i, cái quan đ i m “con gái là khách qua đ ng – con dâu là vàng b t” v n còn ăn sâu trong nh n th c c a con ng i, th m chí là nh n th c c a chính nh ng ng i ph n . B n thân h cũng ch a xóa b đ c đ nh ki n v chính b n thân h , ch đ ng nói gì nói đ n s đòi h i thay đ i t nh ng ng i khác phái.

Nh v y, mu n thay đ i đ c đ i u này, bên c nh s phát tri n v ng b n v kinh t , lành m nh v văn hóa, ch n l c đ duy trì v truy n th ng, mà còn đòi h i s giáo d c và n l c c a toàn xã h i trong m t th i gian dài.

Tóm l i, ng i ph n chính là m t n a c a th gi i này, là m t ph n không th thi u trong trái tim và tâm h n c a nh ng ng i khác phái, vì v y h c n đ c yêu th ng, đ c quan tâm chăm sóc nhi u h n n a và đ c đ m b o các quy n l i c a mình, đ c bi t là quy n t do, quy n đ c b o v , quy n h nh phúc và quy n đ c phát tri n b n thân.

V i quan đ i m r ng: trên th gian không có gì là t n t i v i h ng, có sinh t có di t, cái di t t có sinh, nh v y hy v ng r ng các nh n th c sai l m, l c h u v h i nh ng i ph n ch c ch n s có ngày tiêu tan Ch ng i r ng r i s có cái gì đó l i... sinh ra!